

Obecní noviny

Vydává nepravidelně Obecní úřad Dobříň

19.12.2005

OBSAH :

- 1... Rozhovor s Tomášem Stolinou
- 3... Kdy bude obecní dům
- 4... Chodník ke hřbitovu
- 5... Autobusová zastávka
- 5... Pasport místních komunikací.
- 6... Ulice Krajní bude naše
- 6... Oprava silničního mostku
- 7... Krátké zprávy, Stopl si rychlík
- 7... Elektrifikace garáží
- 7... Nová stromová alej
- 7... Sbírka na AZII
- 7... Třídění odpadů
- 9... Oprava dalších bytů v lihovarském statku
- 10... Horovo letní odpoledne

věty, odkud pochází a něco o svém zaměstnání.

Mým rodným domovem jsou Horní Bečkovice a původním povoláním jsem mechanik měřících regulačních technik. Touto profesí jsem se živil nejprve jako mechanik a později jako mistr ve stejném oboru v Sepapu ve Štětí. To bylo asi moje hlavní zaměstnání i když po revoluci jsem pracoval i jinde, např. ve firmě RATIO ve Štětí.

V roce 1994 jsem musel na operaci s kyčelním kloubem (totální endoprotéza) a pak už jsem vypadl z tohoto oboru měření a regulace a našel jsem si zaměstnání v herně „U věžáků“, kde jsem dodnes.

Tomáši, já jsem si Tě všiml poprvé, když jsi pomáhal Šárce Mrázkové organizovat jednu naši dětskou akci a potom při vystoupení kynologů ze Štětí. Jak jsi se dostal k této práci s dětmi?

Ještě když jsem pracoval v Sepapu, trénoval jsem oddíl házené. Jezdili jsme na zápasy doma i do ciziny, trénovali... Byli to mladí kluci a tak odtud jsem práci s mladými znal.

...ale Ty jsi naše malé děti jednou vzal na společný výlet do přírody. Moc se nám to líbilo.

To má také něco společného s tou házenou. Často jsem viděl, jak se kluci mezi sebou hádají a nemají dobré vztahy. Mrzelo mě to a tak tréninky jsem občas střídal s výlety do přírody a schválně je nechal tzv. „na doraz“, aby se naučili sami řešit

Mám rád všechny naše občany a o to více, že tím nemusím dávat pozor, koho potkat na ulici a koho ne. Ba co navíc, některé je přímo radost potkat. Znáte takové občany, kamarády a své přátelé? Na takové setkání se přímo těšíte a ještě nějaký čas Vám v hlavě doznívá tento milý človíček. Jedním z takových, kterého rád potkávám je

Tomáš Stolina

Pane Stolino, milý Tomáši, možná že tě všichni ještě neznají, protože nejsi náš rodák, řkni našim občanům dvě tři

problémy když, dojde voda, jídlo, únava a pak zjistili jak důležité je, si jeden druhého vážit za poslední doušek vody, nebo poslední chleba. V tu chvíli když, se musí jeden na druhého spolehnout se stmeluje oddíl a to samozřejmě platí i v životě nás dospělých.

... a ti pejskové—to jsi je choval v paneláku?

To né, psy jsem choval ještě jako kluk v Beřkovicích, pak už ne. Mám ale hodně přátel mezi kynology, tak jsem je pozval do Dobříně.

A nyní to hlavní, jak jsi se dostal do Dobříně?

To je přece jasné, a ukazuje na manželku Hanku Stolinovou (Čulíkovou).

A můžeš mi prozradit, jak jsi se s ní seznámil ?

„.....Ták, to řeknu zase já“.

Energicky a s velkým úsměvem na tváři se mísí do hovoru Hanka.

„Jednou jsem byla na návštěvě u kamarádky Hanky Boučkové, zrovna volala někam telefonem a domlouvala návštěvu své vnučky a já jsem na ni volala z vedlejší místnosti: Hele, nemají tam nějakého dědečka“ ... no, a kupodivu mě hned volá k telefonu, že se tam někdo takový hlásí. Beru sluchátko a on hned říká „: „Čau, která Ty seš ?“. Smáli jsme se tomu všichni na celé kolo a 14 dní se nedělo nic. Pak jsem dostala pozvání na večeři do Roudnice do Monaka. Bylo to o víkendu na velikonoce. Po večeři ještě vůbec nebylo jasné, zdali se ještě někdy uvidíme. Vídali jsme se občas v Roudnici, hlavně o víkendech, společným vlakem jsme dojeli tam a zase zpět.

Pak přišla povodeň 2002, to jsme Tě již viděli v Dobříně častěji.

... no, právě, povodeň, to byla katastrofa. Vzpomínám si, jak jsem s tou mojí chromou nohou tahal pytle s pískem. Po povodni byl dům Hanky v takovém stavu, že bylo jasné že ještě dlouho potrvá, než se vše opraví a tak jsme asi na rok museli bydlet v bytovce ve Štětí. Do Dobříně jsme dojížděli a pomalu

začali opravovat poškozený dům. Při opravě nám hodně pomohli spolupracovníci Hanky z Glazury. Vzpomínám nejen na dřinu, ale i na to, jaká to byla bezva parta, jak jsme se zasmáli a kolik jsme dobrot a pečených kuřat snědli.

Mám jednu otázku, když jsi přišel do Dobříně, určitě jsi trochu měl strach, jak Tě přijmou, sousedé a jaké to vůbec bude mezi těmi Dobříňáky.

Tak, na to si vzpomínám a rád o tom něco řeknu. Prvním kamarádem byl hned Václav Černý. Při povodni, jsme spolu nosili pytle s pískem a s těmi ostatními jsem se setkal při různých obecních akcích. Každý mě hned přijal, podal ruku ... to bylo hodně milé. Když jsem o tom vyprávěl Štěťákům, tak tomu nechtěli věřit, jen jsem slyšel „... to není možný, vy tam pořád něco máte, samá akce...“ Babinec...co to je ten Babinec?...Ve Štětí se také něco děje jsou to i velké akce a v tom to je.... v tom **velkém** se úplně lehce ztratí **malý** člověk. Jsem rád, že patřím do Dobříně. Já se cítím tak dobře ..jsem tu doma , že mám dojem, že jsem se tu narodil a že s Hankou jsem již 25 let... Když něco potřebuji, zajdu za Václavem Poštolkou nebo Jardou Černým z Nádražní ulice, to jsou moji kamarádi. Abych Vám vysvětlil, takovej Štěťák... tak ví kde jsou Hněvice a vedle Račice a dál už neví nic . Já se přiznám, že jsem to taky nevěděl...

A co se Ti v Dobříně nelíbí?

Opravdu nemám, co bych řekl, jsem moc spokojen a už mne netrap.

A přece jednu otázku na závěr, kdybys byl starostou obce, co bys udělal?

Nikdy bych nebyl starostou to já bych neuměl....

Přece jen, když ale vidím, jak tu mají lidi k sobě blízko, jak se o sebe starají a jak se pořád něco společného děje, chápu, proč všichni pořád chtějí ten kulturní dům ... protože je nám spolu dobře a chceme být občas spolu. Vážme si toho vážme si

hezkých vztahů a chraňme je. A až se zase někdo přistěhuje třeba do domu vedle vás, nebo někam i jinam předejte mu také to co jste dali mě. Stačí podání ruky a zeptejte

se ho jak se má a jestli něco nepotřebuje. Bude na to vzpomínat jako já.

Otázky kladl Miroslav Kvintus

Kdy bude „obecní dům“ v Dobříni?

Vzhledem k tomu že se neustále setkávám s názorem, že jedna z užitečných a potřebných věcí v obci je „**kulturní dům**“, není možné se této myšlence nevěnovat.

Sami dobře víte, jak naše obec přišla o společenský sál v provozovně Jednoty... Tedy nemáme sál a ani bych nad tím nenaříkal. Bývalá provozovna Jednoty není opuštěná, prosperuje, je v obchod, pohostinství a výrobní provoz. Mohlo to také dopadnout tak, že budova by byla bez majitele, chátrala by a restituenti by se přeli o majetek. Když přihlídneme k majetku obce který máme, zůstávají nám dvě lokality, kde by mohl stát nový –říkejme tomu již **obecní dům**.

První lokalita je obecní pozemek v Zátíší, tzv. Zankerova zahrada. Pozemek vedle hasičské zbrojnice. Tento pozemek vyřadilo již bývalé obecní zastupitelstvo ze všech možností odprodeje a je určen budoucím generacím pro obecní zájmy.

Druhý pozemek je bývalá sušárna chmele.

Na tento pozemek a budovu bývalé sušárny chmele jsme již nechali vypracovat studii na přestavbu na „obecní dům“.

Ve studii je zahrnut společenský sál s příslušenstvím, tj šatny, toalety, depozity. Dále zde bude nová knihovna, úřadovna obecního úřadu, zasedací místnost pro obecní zastupitelstvo a malé salonky pro rodinné a společenské zájmy. V přízemí by měla být malá expozice chmelařství se zachováním jedné pece a zázemí pro technické služby obce. Budova by měla být vybavena výtahy a vším co vyžadují současné předpisy pro provoz těchto budov. Tuto studii vypracoval Ing. Arch. Jarkovský. S odstupem doby, kdy byla studie doplněna studií našeho občana pan Jiřího Zajíce, který již konkrétně navrhl jiné rozčlenění užitných ploch na základě svých zkušeností ze svého

oboru zvukového technika.. **Pan Zajíc sám říká:**“ prošel jsem za svoji praxi zvukaře tolik sálů, ...snad celou republiku. Viděl jsem mnoho chyb, kterým je nutné se vyvarovat. Proto jsem sednul, vzal tužku a papír a předložil jsem naší obci svůj návrh“.

Tento návrh je velmi fundovaný, odborný a praktický a řeší zejména společenský sál a jeho zázemí. Jistě k tomuto návrhu bude přihlíženo v dalším stupni projektové dokumentace.

Naše obec má svůj územní plán, kde je s tímto obecním domem počítáno. Záleží jen na prioritách, které naše zastupitelstvo rozhodne. Doposud dokončujeme program obnovy infrastruktury obce, bez tohoto nelze stavět obecní dům. K tomuto záměru dle mého názoru chybí dokončit tři ulice-Sluneční, Labská a Pod Kanálem a dokončit čištění odpadních vod. Jakmile bude toto dokončeno budou nám každoročně „zbývat“ miliony na nové investice. Když se zamyslíme nad ekonomikou takovýchto obecních domů, je nutné si uvědomit a posoudit spádovost obyvatel, pro které by tento objekt sloužil. Nerad bych šel ve stopách minulého ekonomického systému, za kterého se stavěly masově po obcích kulturní domy a vše ostatní nefungovalo. Jakoby byla dána občanům zábava, aby zapomněli a nemysleli v jakém technickém stavu se nachází obecní majetek. Z té doby jsou jako pomníky po obcích zamčená kina, opuštěné kostely, a prázdnotou zející kulturní domy, které lákají majitele k různým nájům, při kterých se objekty ještě více vybydlují a ničí.. Obecní dům tohoto typu může vzniknout, až ve chvíli, kdy budeme mít provedenou hlavní opravu obce a zůstanou nám peníze navíc, které můžeme dát do něčeho navíc. Obecní dům bude velkým břemenem, které zvýší režií obce. Nebude mi to vadit ve chvíli, kdy jsem zabezpečil každodenní potřeby všech obyvatel a teprve potom mohu stavět obecní dům. Je to jako hospodaření doma. Nemohu

jet na dovolenou, když vím, že mi nefunguje topení a zatéká do střechy.

Můj odhad nákladů na výstavbu nového obecního domu je cca 20 000 000,-Kč. Je vůbec reálné se takovým penězům dostat...Je. Vždyť daleko více peněz již protéklo do obnovy naší obce. Musíme k tomu ale přistoupit jako doma. Udělat si finanční plán a šetřit. Stanovit si, ze kterých

zdrojů budeme čerpat a mít dobrý projekt. Je úplně jedno který starosta postaví nový obecní dům...myslím, že by to měl být člověk, který má rád naši obec a měl by dobře rozumět provozu tohoto zařízení. Máme takové občany.

Miroslav Kvintus

Vážení přátelé, v Dobříni

před rokem se vytvořila honitba na katastrech obcí Hněvice, Račice, Záluží, Kozlovice a částečně Dobříň/ háje/ a Předonín, která byla pronajata Myslivecké společnosti Háje.

Ještě jednou bychom chtěli poděkovat těm, kteří vstoupili do honebního společenstva Račice , nebo dali souhlas s přičleněním svých pozemků.

Při přejímání honitby jsme se zavázali , že budeme vytvářet v přírodě podmínky vhodné pro navrácení koroptve, zajíce, křepelky a bažanta. Abychom mohli realizovat naše plány, potřebovali jsme mimo jiné získat nějaké pozemky v každém katastru, na kterých bychom vytvořili remízky, meze, myslivecká políčka či biopásy.

Vstříc nám vyšli někteří majitelé v katastrech **Hněvice**/ Městský úřad Štětí, Rekultiva , p. Zanker/, **Račice**/ OÚ Račice, Rekultiva, p. Zanker, p. Šťastný/ a v **Záluží**/ Holcim a.s., p.Zanker/. Na takto získaných pozemcích jsme vytvořili cca 4ha biopásů, 3ha mysliveckých políček, 5ha travnatých ploch / seli jsme byliny/ a 3km mezí rozdělujících velké lány.Dále jsme začali sázet borovice, smrky, kaštiny a duby jako základ budoucích remízků.

Do takto nově vytvářených podmínek jsme umístili mnoho nových krmných zařízení, slanisek a v letošním roce jsme položili základy pro vytvoření pěti malých jezírek pro uhašení žízně v letních měsících.

V krmných zařízeních pro drobnou zvěř přikrmujeme již od srpna a končíme

v červnu, ale tam kde se vyskytuje bažant krmíme celoročně.

Ruku v ruce s touto úpravou musí jít starost o snižování stavu predátorů na únosnou míru a tak jsme umístili do honitby šest nových sklopců a na jaře pomocí norníka a chytacích rour zlikvidovali větší množství lišek.

Díky této péči se v takto ošetřených lokalitách začaly zvedat divoké populace bažantů, koroptví , křepelky a zajíců.

Divoká populace koroptví se vyskytuje na několika místech,ale bohužel již mnoho let nedošlo k oživení krve. V letošním roce jsme nakoupili 60 ks koroptví z polodivokého chovu a vypustili je na polích u jezu a v bývalé pískovně.

Při nákupu jsme se seznámili s odchovem pomocí rodičovských párků a rozhodli jsme se tento způsob realizovat u nás. Podaří-li se vše, narazíte v r. 2006 ve volné přírodě na malé voliéry s koroptvemi. Neničte je prosím a koroptve nepouštějte předčasně ven.

Dále se p. Vognar začal zabývat odchovem divokého králíka , kterého jsme začali vypouštět do bývalé pískovny.

V biopásech našla útočiště mimo koroptví, bažantů, zajíců i zvěř srnčí a tak se jejich budování vyplatilo.

Jako těžko překonatelnou překážku v rozšíření těchto aktivit na celou honitbu vidíme nemožnost získání pozemků v jiných prostorách honitby. V Dobříni k nám nepatří pole okolo hřbitova/ honitba Bechlín/ a tak můžeme jenom doufat, že ti co hospodaří na polích začnou vytvářet meze a biopásy . Na biopásy stát poskytuje dost vysoké dotace.

Protože si uvědomujeme, že naši činnost nám umožnili provozovat majitelé pozemků, kteří jsou členy honebního společenstva Račice, přistoupili jsme k postupnému rozdělování ulovené zvěře mezi ně. Sestavili jsme seznam a podle něho jsme v r. 2004 rozdělili několik kusů srnčí zvěře. V této činnosti budeme pokračovat. Vzhledem, k tomu, že drobnou zvěř v podstatě nelovíme, nemůžeme všem členům honebního společenstva dát zvěřinu během jednoho roku.

Kromě péče o zvěř jsme společně s myslivci z Myslivecké společnosti Podřípan Krabčice a Texal Radouň uspořádali dva turnaje ve střelbě.

První ples v Račicích/ 2004/ se velmi vydařil a tak si Vás dovolujeme pozvat na druhý ples do Račic. Bližší informace vyvěsíme včas v každé obci.

Závěrem bychom Vám chtěli poděkovat za Vaše pochopení, za Vaše ohleduplné chování v přírodě a popřát Vám mnoho příjemných zážitků při setkání s divokou zvěří v naší honitbě. Za Mysliveckou společnost Háje

Ing. Zanker Viktor

Chodník ke hřbitovu zatím nebude, ale může být něco jiného

Postupně si zvykáme chodit po bezpečných chodnících. Je však několik ulic, kde tomu tak není. Je to zejména ulice Labská, Sluneční a Pod Kanálem. Rovněž z podnětu, zejména starších našich občanů, je uvažováno s vybudováním chodníku ke hřbitovu. Nechali jsme geometrem vypracovat návrh na oddělení části stávajících parcel. Vzhledem k tomu, že přístupové pozemky jsou soukromé a majitelé dosud nedali svolení s odprodejem části pozemku pro výstavbu chodníku, tento chodník nemůže být prozatím realizován. Chodníky v ulici Sluneční a Labské budou realizovány společně se silnicí. Vydržte, je to nadosah ... Jsou to poslední tři ulice.. -mk-

Autobusová zastávka na křižovatce Bechlín – Předonín

Cestujících na autobusových linkách, které mají zastávku na křižovatce Bechlín – Předonín sice ubylo, ale přihlásil se jeden občan, že by bylo vhodné obnovit čekárnu na autobus na této křižovatce.

Stávající čekárna nyní stojí na soukromém pozemku č. 259/3 a bylo přistoupeno k jednání s majitelem o možnosti odkoupení části tohoto pozemku. Majitel ochotně vyhověl a tak v této části je již proveden geometrický oddělovací plán, po kterém bude následovat odkoupení. O dalším postupu rozhodne obecní zastupitelstvo. Majiteli pozemku č. 259/3, manželům Macákovým ze Štětí, za vstřícnost děkujeme. -mk-

Pasport místních komunikací a dopravního značení

Málokterá obec se může pochlubit, že má vypracovaný „Pasport místních komunikací a dopravního značení“. Co to je? Je to soubor evidenčních listů všech místních komunikací, jejich výměry a udání, z čeho jsou postaveny. K tomu je vždy přiložen situační snímek a popis komunikace. Součástí tohoto pasportu je i mapa ve velikosti A1, kde jsou nakresleny všechny dopravní značky a seznam všech právních předpisů pro provoz na místních komunikacích.

Velkou výhodou je i přiložená ortofotomapa, kde všechny tyto značky jsou nakresleny. (Je to letecký snímek v měřítku, do kterého jsou značky umístěny).

Naše obec se blíží k závěru s rekonstrukcemi silnic v obci. Pokud vydržíme dobře hospodařit, odhaduji že do 2 – 4 let by mohly být opraveny všechny komunikace v hotové kvalitě, že vydrží desítky let. Záleží na tom, co vedení obce upřednostní. Nyní je na místě toto naše

společné bohatství chránit a vážit si toho. Také nejen o tom dobře mluvit, ale právní formou tuto ochranu realizovat.

Nyní probíhá veřejnoprávní projednání tohoto pasportu vyhláškou na obecní úřední desce. Po nabytí právní moci vejde v platnost. Jak se tento nový předpis dotkne života našich občanů a organizací, které provozují své inženýrské sítě v naší obci. Předně naše obec bude správním orgánem dopravy, který bude vydávat nejen vyjádření k překopům a veškerým výkopovým pracím na našich komunikacích, ale bude vydávat doklad o zvláštním užívání komunikací. Za toto správní úkon zákon nařizuje vybrat poplatek 1.000,- Kč.

Spějeme nejen ke kvalitním silnicím, ale i právní obci, která si sama dovede správně hospodařit se svým majetkem.

Ulice Krajní bude konečně obecní

Po převzetí samosprávy od spádové obce Roudnice n.L. v r. 1990 jsme zdělili mnoho nedořešených majetkových vztahů a jedním z nich byla i nynější ulice Krajní. Na katastrální mapě končí pole se vstupy do rodinných domů. Teoreticky, kdyby majitel či restituent hodlal zorat pole až k domům, .. nevím, jak bychom se přeli.

Již od března letošního roku jsme zintenzívnili jednání o převodu od současného správce – Pozemkový fond ČR. K tomuto jednání je nutné splnit řadu podmínek. Jen pro vaši informaci. Geometrický snímek s oddělením od původní parcely, všechny informace o parcele, katastrální snímky KN a PK, souhlas s odnětím zemědělské půdy, koordinace s územním plánem obce, potvrzení existence stavby silnice, místní šetření, smlouvy o dodávce stavebních prací v minulosti, daňové doklady o zaplacení stavebních prací.

V běžném životě jezdíme po této silnici, sekáme trávu a zaléváme stromy, ale možná málokdo ví, kolik ještě „papírového“ úsilí probíhá. Nyní jsme

splnili všechny podmínky pro převod a těšíme se na snad již rychlou odpověď z Pozemkového fondu ČR v Litoměřicích.

-mk-

Oprava silničního mostku

Před několika lety se stal na našem silničním mostku v centru obce těžký úraz. Každý správce komunikace by se měl v tu chvíli zamyslet, zda bylo vše uděláno, aby se úrazu předešlo. Víme všichni, že obě zatačky v centru naší obce byly vždy v minulosti místem častých dopravních nehod. Vozidla ve směru z Roudnice havarují před domem p. Poštolky a již několikrát nám rozbily skříň s rozvaděčem veřejného osvětlení. Z druhé strany od Račic daleko nejvíce nehod je před domem p. Motejlové. V poslední době pak přímo po samém vjezdu do obce.

Při rozsáhlých opravách silnic v centru naší obce bylo na toto pamatováno. Po povodni 2002 byl před domem p. Poštolky zřízen zvýšený přechod tzv. dlážděný přechod pro chodce na komunikaci třídy III a nový chodník. Na silničním můstku mezi Machulkovými a p. Chaloupkou byl rovněž vybudován nový chodník.

Letos jsme se dočkali i levé strany chodníku, který spojuje náves s obchodem a hospodou. Návrh na nový chodník byl o to složitější, že jsme museli, aby se sem chodník vůbec vešel, rozšířit most o cca 1,2 – 1,5 m. To si vyžádalo zatrubnění stávajícího odvodňovacího žlabu, nové oplocení pro čp. 21, opravu vpusti pro dešťovou vodu a vybudování čtyř nových silničních vpustí, které budou odvádět vodu z průtahové komunikace Roudnice – Račice.

Při té příležitosti, vybudování nového chodníku byl opraven chodník i před obchodem a hospodou.

Můžete nyní se zeptat, zda tímto řešením bylo odstraněno nebezpečí havárií vozidel v obou směrech. Odpověď zní, jistě nebylo, ale bylo do určité míry sníženo. Chodcům byl poskytnut vlastní chodník – ne komunikace, po kterém se mohou pohybovat. Při návštěvě ředitele Správy a údržby silnic Litoměřice, p. Hradce, nám

bylo sděleno, že by musely být položeny betonové zábrany do výše 1 m – tak jak to vidíte na dálnicích a ani to není zárukou, že rozjeté nákladní vozidlo plné písku toto neprorazí.

Určitě jsme však všichni rádi, že tento velmi problémový úsek byl alespoň vylepšen. Při této příležitosti byl vybudován i přístupový chodník k novým bytům v lihovarském statku. Oprava byla hrazena částečně z dotace, dále z rozpočtu obce a malá část (77 000),- z fondu údržby Správy silnic. Celkové náklady 750.000,- Kč. -mk-

Krátké zprávy:

Stopl si rychlík

13. září tohoto roku bylo mimořádně teplo až dusno, že se nedalo ani dýchat. Nebylo divu, že po horkých teplotních změnách, přišla bouřka. Záblesky atmosférických výbojů a rachot hromu nás zahnal všechny pod střechem.

Při těchto atmosférických poruchách většinou dochází i k poruchám signalizace na železnici. Vlaky obvykle jezdí pomalu a mnohdy závory nefungují. Tak tomu bylo i tehdy. Malá skupina našich občanů stála na nádraží a čekala na „motorák“ do Roudnice. Ten však měl zpoždění, místo něj se však pomalu a s houkáním blížil mezinárodní rychlík IC. Tu jeden velký muž z té skupiny ... vidím mává na vlak a volá na strojvedoucího: „Jedeš do Roudnice, vem nás tam.“ Jeho hlas se nedalo neslyšet a tak jsem zpozorněl co se bude dít.

Světě div se, rychlík za skřípotu brzd zastavil, skupina lidí nastupuje a rychlík se rozjel. Ještě z okna volá ten velký člověk na strojvedoucího: „Hele zastavíš nám v Roudnici, jó!“

Viděl jsem na železnici různé kuriozity, ale aby někdo stopl IC rychlík, a aby ho dovezl do hospody v Roudnici, to ještě ne. -mk-

Pod Jalovčinami se usadili poustevníci.

Z malé strojovny po čerpací stanici závlahy v polích pod Jalovčinami, se kupodivu kouří. Malým okénkem vykukuje

kouřovod, zatím co ta zbylá rozbitá, vyplňují jakési moderní technologie z hadrů a desek. Dveře jsou otevřené, vychází poustevník a říká:“ dnes je hezky, čerstvý vzduch (2° nad nulou), tak ani nezavíráme.“ Nahlížíme dovnitř, kolem vnitřních stěn je vzorově vyrovnáno nařezané a nasekané dřevo. V půli místnosti stojí malá kamna ve kterých se topí. Vpravo na zemi leží dvě matrace s příkrývkami na kterých sedí starší žena. A to je všechno.

Nabídka na elektrifikaci garáží.

Z podnětu pana Gabriela Jaroslava a Machulky Pavla bude realizováno jedno nové svítidlo v areálu řadových garáží. V obci máme k dispozici sloup veřejného osvětlení, jedno svítidlo a kabel. Zbývá jen vykopat rýhu a položit kabel. V této chvíli se jeví jako výhodné položit kabel pro vaše garáže. Celá věc by se řešila takto: Za trafostanicí, u garáže č.1 by se vybuodoval nový společný elektroměrový rozvaděč. Každý z vás by musel mít vlastní elektroměr. Doporučuji jednofázový, s nejnižším jističem třeba 10A. Ten stačí na světlo a jednu zásuvku například pro nabíječku. Ke každé garáži by musel každý s garážníků položit svůj samostatný kabel. Všechny náklady pro elektrifikaci si hradí garážníci sami. Pokud máte zájem obraťte se pana Gabriela Jaroslava. Pokud nebude zájem, zrealizuje se jen přívod ke svítidlu. Od realizace nového svítidla se slibujeme zvýšení bezpečnosti v areálu garáží.

-mk-

Nová stromová alej

Jistě jste si všimli, že vedle silnice mezi našim hřištěm a Glazurou je navezená ornice v šíři cca 2 m. Tento pozemek se podařilo již téměř celý vykoupit za účelem výsadby této aleje. Navršená zemina bude rozhrnuta do tvaru záhonu, na kterém bude oseta tráva, do které budou nasázeny nové stromy a to nejen okrasné, ale i část ovocných.

V současné době prostřednictvím zahradnické firmy zpracováváme řešení a cenovou nabídku pro zřízení tohoto zeleného pásu se stromy. Pokud vše dobře dopadne, chceme, aby na jaře byla alej již

vysázena. Děkuji všem našim občanům, kteří ochotně odprodali kousek orné půdy za účelem výsadby této aleje, která bude pro radost a okrasu nám i budoucí generaci.

–mk–

Sbírka na pomoc postiženým v Azii

„...pamatuješ jak jsme byli přebírat v Podbořanech finanční pomoc od městského úřadu na obnovu naší obce po povodni...v roce 2002? ...a to se nám ve srovnání si Azii nestalo vůbec nic...“ říká místostarostka Šárka Mrázková. Jistě že si to pamatují. Tehdy napsala Šárka o tom úžasném daru do novin článek, který končil slovy, *„jistě budeme mít v příležitosti v budoucnu tuto pomoc někomu oplatit.“*

V letošním roce se naše obec zúčastnila sbírky na obnovu a pomoc postiženým a obětem tsunami. Sbírka proběhla jako jeden malý dílek nejrozsáhlejšího programu na obnovu a rozvoj který realizuje humanitární organizace ADRA. Naše děti společně s maminkami obešly poctivě celou vesnici a vy jste vhodili do zapečetěných kasiček celkem 19 081,50 Kč. Je to zatím nejvíce co jsme tímto způsobem vybrali. Díky vám všem za to. Díky našim malým dětem za sílu, protože zkuste si obejít všechny domy a na každé dveře zaťukat. Byly všechny unavené. Myslím, až dorostou, vzpomenu si jak kdysi s maminkou vyprávěly u každého domu o pomoci postiženým. Já si vzpomínám, jak mě to učila moje máma, moje máma mi vyprávěla, jak babička nosila za války jídlo vězňům do třineckých železáren..a sami neměli...

Jistě jsme si v tu chvíli vzpomněli na naši povodeň. Kontaktovali jsme se s vedoucími pracovníky ADRY a zajímalo nás, zdali by se v tom mnohamilionovém daru z celé naší republiky dalo zjistit, kam byly naše peníze poslány. Měli jsme prosbu, zdali by nemohla být koupena třeba loď chudým rybářům kteří živí malé děti, která by se jmenovala po naší obci. Loď jménem Dobříň snad bude brázdit

moře v jihovýchodní Azii. ...ale kdyby za to koupili dětem stany, mléko a potraviny, tak budeme stejně spokojeni. Učme se pravidelně pomáhat potřebným . Učme to naše děti. Tím budujeme naši obec. Jistě mi rozumíte.

Na konto humanitární organizace ADRA došlo k 10.5.2005 celkem 120 395 000 Kč. Malý,ale upřímný díl byl od Vás.

–mk–

Třídění odpadů v naší obce

Na počátku měsíce září naše obec uzavřela smlouvu se společností EKO-KOM a.s. o zpětném odběru tříděného odpadu . Tříděním odpadů z Vašich domácností umožníte jejich další zpracování a využití.Je to velmi důležitý krok k ochraně životního prostředí.

–šm–

Jak třídit odpad :

zelený kontejner : tabulové sklo,láhve,sklenice

žlutý kontejner: plasty,plastové obaly od šamponů,pracích prostředků,nápojové kartony od mléka a džusů

modrý kontejner: papír a papírové obaly
I nadále budeme sbírat každé pondělí plastové lahve , dávejte je do pytlů,1x za dva měsíce je odvážíme na zpracování do Vrutice.Každé čtvrtletí budeme odevzdávat firmě EKO-KOM a.s.výkaz o výši tříděného odpadu a zpětně nám bude zaslána odměna za recyklaci odpadů.Tříděním předpokládáme i snížení počtu vývozu popelnic a nákladů na odvoz komunálního odpadu. Pro rok 2006 se poplatek za odpady nezvyšuje,zastupitelstvo odsouhlasilo poplatek za odpady ve výši 450,-Kč na osobu jako v minulém roce .

Ráda bych poděkovala Všem občanům,kteří se do třídění odpadu již zapojili a doufám, že se do budoucna jejich počet zvýší. Šárka Mrázková

Sběr železa a papíru

9.10.2005 jsme v naší obci uspořádali sběr železa a papíru.Každý, kdo měl doma

Oprava dalších bytových jednotek v lihovarském statku

přebytečný papír a železo ho připravil před vchodem do svého domu a děti spolu s námi ho odvezli do kontejneru u obecní stodoly.

Tento rok jsme spolu s dětmi nasbírali 2,36 tuny železa, 2,2 tuny papíru. Celkem jsme obdrželi částku ve výši 5 760Kč.

Děkuji všem, kteří dětem přispěli a všem, kteří se spolu s námi na sběru podíleli.

-šm-

„Zelenina jako lék„

I v tomto roce jsme se snažili navázat na cyklus přednášek z loňského roku.

Přednáška se konala 19.2.2005 v Zátíší.

Přednášející lektorkou byla Jiřina Krejzová s Institutu života a zdraví.

Dozvěděli jsme se mnoho zajímavých informací o jejím účinku na naši imunitu,

únavu, stres a další faktory pro zlepšení našeho zdraví. V průběhu přednášky jsme si dělali poznámky, závěrem jsme obdrželi několik receptů na saláty a zeleninová jídla.

Nyní už je na každém z nás uvést teorii do praxe a snažit se žít zdravěji. -šm-

Zájezd do Aquaparku

Obecní úřad uspořádal pro naše děti 10.4.2005 zájezd do aquaparku města Kladna. V prostorách bazénu jsou dva tobogány, velká skluzavka, vodní jeskyně, vířivky a našimi dětmi velmi oblíbený trychtýř.

Počáteční strach z tobogánů děti velmi rychle překonaly. S menšími dětmi jezdí rodiče, protože uhlídat je v bazénu je jako hlídat pytel blech.

Nejhodnější jsou samozřejmě na cestě zpátky, když usnou v autobuse. -šm-

Vítání občánků

Narození miminka je velkou událostí v životě každé rodiny. Přinese hodně probdělých nocí a starostí. 22.5.2005 jsme přivítali nové občánky do naší obce: Leu Červenkovou, Veroniku Vosáhlovou, Sebastiánou Černého a Marka Hanzlíka. Tento slavnostní den nám zpestřily naše děti básničkami a hrou na flétnu.

-šm-

Letošní rok 2005 byl náš obytný dům čp. 13 v lihovarském statku plně obsazen. Součástí tohoto domu se podařilo vybudovat i nový přístupový chodník ke vchodu a do knihovny včetně opravy venkovních dveří a branky do dvora. Opravu dveří do domu provedl velmi kvalitně pan Černý Jaroslav. Tomuto domu zbývá ještě realizovat nová fasáda.

Sousední dům k domu čp. 13 je další obecní dům čp. 139. V tomto domě bydlí nyní paní Moravcová, pan Kocna a je zde knihovna a posilovna. Zbývá část (poslední vchod) je neobsazena. V tomto vchodě jsou navrženy k rekonstrukci čtyři byty velikosti 1 + 1. Naše zastupitelstvo rozhodlo již do doby rekonstrukce tohoto vchodu neobsazovat dalšími nájemníky a současně rozhodlo o vypracování projektu na realizaci těchto čtyř bytových jednotek.

Projekt zpracoval projektant Martin Tošner z Roudnice n.L.. Vybavení bytu bude obsahovat vstupní chodbu s oddělenou šatnou a vestavěnými skříněmi. Koupelnu, kde bude WC, umyvadlo, vana a plynový kotel. Dále zde bude obývací pokoj s kuchyňskou linkou a stolem pro 3 osoby. Zázemí bytu bude uzamykatelná komora na hlavním schodišti.

Tyto byty jsou vhodné pro 1 – 2 osoby. Výhodou těchto bytů bude snazší ekonomická dostupnost (budou levnější než byty v čp. 13). Nevýhodou celého vchodu je, že je situován na sever a tím pádem v těchto bytech bude kratší doba svítit do oken slunce. Na tento projekt bylo již získáno stavební povolení.

Součástí adaptace tohoto vchodu bude zateplení ze strany stodoly a oprava střechy. Součástí nebude oprava fasády a oprava interiéru dvora. Tyto byty budou zařazeny k adaptaci po rozhodnutí zastupitelstva a zvážení ekonomické situace na příští rok 2006

Dojmy z dobříňské slavnosti.

Léto, vůně široké vodní hladiny blízkého Labe, obraz se siluetou Řípu, rozložitá koruna lípy před průčelím domu Josefa Hory. Malebná návěs a recitace veršů básníka, který jako by se spojil se symbolem života i národa, k němuž patří. Pocit sounáležitosti k vlasti, k minulosti i hlubokého propojení v současnost je dojem ze vzpomínkového odpoledne na básníka z Dobříně.

Program vokální skupiny mladých lidí Pětník dobře ladil s celou atmosférou vzpomínek. Milá byla přítomnost hostů, místních obyvatel obce i celých rodin spolu s dětmi a čtyřnohými mazlíčky. V době krátkých SMS zpráv, zbavených kouzla umění psaného slova, v době rychlosti, „hmotných úspěchů a vidiny neomezeného zisku“ je dostaveníčko s mistrem poezie osvěžující. V čase robotizující přeinformovanosti poznatky se často začíná vytrácet moudrost poznání pramenů samotné podstaty bytí a principů života. Svět poezie, fantazie, hravosti. Svět básníka, jehož odkaz nás vyvádí z robotizující hektičnosti doby, v níž žijeme. Jakkoliv náš národ neohrožuje přímo národnostní útlak jako mnohokrát v minulosti, přesto jako by naše řeč upadala na mnoha úrovních. Jako by se nenacházel dostatek času pro zastavení a vyjádření nejpřesnějšího pocitu či dojmu. Národ, který má své umělce, kteří překračují svým odkazem hranice života a smrti, má naději na budoucnost. Správně je se jménem dobříňské pamětní světničky spojena i příležitost pro děti v recitaci a vlastní tvorby poezie.

Vlasta Mašková, Praha, 6.12.2005.

HOROVO LETNÍ ODPOLEDNE

Básníkově výročí

Před šedesáti lety doprovodili dobříňští občané svého rodáka básníka Josefa Hory na jeho poslední cestě na Vyšehrad věncem se stuhami. Dodnes to dokládají

nápisy na stěně v rodné básníkově světničce. Letos, při šedesátém výročí básníkovy smrti, se občané sešli, aby spolu s Horovou rodinou a hosty z jiných krajů vzpomněli na českého básníka.

Ve dvoře na statku

Pro účinkující, rodinu Horovu a návštěvníky postupně přijíždějící bylo připraveno příjemné překvapení v podobě voňavého guláše. S napětím byl očekáván příjezd herečky Národního divadla Taťany Medvecké, kterou měl dopravit na místo tým příbuzných Josefa Hory, a to František a Vladimír Pušman, synovec a prasynovec Josefa Hory. Bez mobilních telefonů a rychlého nasazení auta Jaroslava Činátla by se nedostali včas do Dobříně. Taťana Medvecká se okamžitě po příjezdu vmísila mezi návštěvníky, nepohrdla pivem ani gulášem a vesele si povídala s ostatními stolovníky. Přiznala se, že ji okouzlo prostředí dvora a návsi. Neopomněla se o tom zmínit před básníkovou deskou, aby podtrhla své osobní zaujetí při přednesu básně.

V Zátíší pod lipami

Před rodným Horovým statkem připravil Jiří Zajíc ozvučení celé akce tak, aby hlasy doléhaly až dozadu do posledních lavic, seřazených do půlkruhu. Četné publikum oslovil Jaroslav Černý, který vzorně moderoval pořad až do konce, především přivítal významné hosty a rodinu Horovu. První poctu Josefu Horovi projevilo Josef Peřina - docent Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Ocenil Horu nejen jako básníka, ale i jako morálně silného člověka, šlechtice ducha, stojícího pevně za mravními hodnotami svého národa. Slova básníková nám odkazují víru v možnost vnitřní obrody člověka směrem k lásce, zakořeněné v rodné zemi a rodném básníkově kraji. Svůj postoj k Horovi vyjádřil i Jiří Chum, redaktor časopisu Vespra, svou esejí plnou provokativních výzev namířených do budoucnosti, kde vyzařování básníkovy rodiště směřuje k vnitřní svobodě poezie navazující na básnické tradice Podřipska,

keré by v básnických a písňových festivalech v Dobříni mohly přispívat k porozumění mezi národy. Logicky navázal svou básní „Anonymlo“ na naše vlastní svědomí.

Oživlá melodie básní

Mezi těmito projevy zazněly verše Josefa Hory z úst Taťány Medvecké, herečky Národního divadla, do jehož základů byl při stavbě přivezen kámen z hory Říp. „Zpěv rodné zemi“ přiblížila pamětníkům i mladé generaci svým zvučným melodickým hlasem právě v krajině pod Řípem, která básníkovi symbolizuje vlast. Naléhavě zněl příkaz „nekonečnému pokolení držet stráž na ostrově štěstí“.

Nad touto básní se zamyslela oktávánka pražského gymnázia, Marie Kubýová ve své kompozici před více než padesáti lety a oslavu této básně přečetla Daniela Činátlová, básníková praneteř. Na scénu vystoupil i Vladimír Pušman, praprasynovec Josefa Hory, který pod vlivem nadšené dobřínské atmosféry zarecitoval zpaměti báseň „Praha ve snu“, aby udělal radost vnučce básníkově Renatě Paroubkové a neteři Dagmar Tomanové.

Pětník

Moderátor Jaroslav Černý představil i vokální skupinu Pětník, tři zpěváky a dvě zpěvačky, kteří svými sladěnými krásnými hlasy hudebně doplnili vzpomínkovou akci a prokládali každé vystoupení svým uměním -národními i mezinárodními „songy“.

Velký třesk v malé víscce

Za vraty statku, uvnitř dvora, se rozlehl třesk rozbitého talíře. To patřilo ke scénáři vystoupení starosty Miroslava Kvintuse a knihovnice Ludmily Novákové, kteří představovali manžele Horovy jak čekají návštěvu Seifertových. Scénku velice vtipně sepsal pan starosta a s paní knihovnicí ji ještě lépe sehráli. Pojdme si znovu společně představit onu scénku:

Ráno Zdena Horová zadělávala pravou vařečkou pravé těsto a filozofovala,

zatímco básník, její manžel, už skládal verše, aniž by se převlékl a to paní Zdena zlobilo. Co řekne paní Seifertová buchtě nepovedené pro špatné kvasnice, které koupil Pepík?!! Pepík vědom si své viny záviděl Seifertovi. Tomu stačilo napsat verše pro maminku a ona mu upekla voňavou buchtu. Rodinný nesvár mohl po katastrofě rozbitého talíře uklidnit už jen milostný verš patřící milované manželce: „Rád bych ti zpíval jako pták, rád bych tě miloval jak dítě, na vlnách nader tvých bych snil tiše, abych tě nezbudil.....“.

Potlesk obecnstva neznal mezí.

Něžné písne

Pořad uzavřely opět něžné zpěvy, které oživovaly nádherný slunný teplý den a získaly skupině Pětník velkou přízeň obecnstva. Jaroslav Černý ukončil pořad pozváním účastníků na malé občerstvení do dvora a světničky Josefa Hory.

Ohlasy.

Sešlo se několik skupinek hostů a živě hodnotili pořad. Příbuzní Horových z jižních Čech usoudili, že na tak pěkný pořad museli přijet až na sever do Dobříně. Kolem profesora anglického gymnázia Jaroslava Slavíka, vězněného komunisty, se sešli přátelé poezie a s 95letým literátem ještě recitovali verše a plánovali budoucnost. Nahoře ve světničce bylo živo, probírala se tam pohnutá historie Horova statku, život a dílo Josefa Hory a recitovaly se i další verše. Redaktorce **tepu**, Miladě Fialové, poskytly Horova pravnučka Sylvie Paroubková a neteř Dagmar Tomanová interview. Den skončil a odvolaní psi se zase mohli navrátit do okolních stavení.

Pořadatelé: Rodný dům Josefa Hory v Dobříni, Obec Dobříň, Společnost Podřípské muzeum v Roudnici nad Labem

Vzpomínala Dagmar Tomanová

Literární soutěž mládeže

Dům Josefa Hory v Dobříni, Obec Dobříň a Společnost Podřipské muzeum v Roudnici nad Labem k výročí otevření pamětní světničky Josefa Hory v Dobříni potřetí vypsalý literární soutěž pro mládež Podřipska. Příspěvky mohly být zaslány v době od 1. máje do 15. září. Zadané téma znělo: „A co láska...?“ a mohlo být zpracováno jak básničky, tak i prozaicky. Inspirací měly být verše Karla Hynka Máchy, Luize de Camoense, Jaroslava Vrchlického a Josefa Hory.

Sešlo se celkem 14 příspěvků a vyhlášení vítězů proběhlo ve dvoře rodného statku Josefa Hory. V porotě rozhodovali Doc. Josef Peřina, docent Univerzity Jana Evangelisty Purkyně a PhDr. Jiří Chum, redaktor časopisu VESPERA určeného městům a obcím Republiky.

Dne 25. září 2005 konferoval Jaroslav Černý udílení cen. Pro navození příjemné nálady zpíval Roudnický dětský sbor manželů Zrzavých v půvabných žlutavých stejnokrojích. Většina z nich byla ze Základní školy v Roudnici nad Labem ve Školní ulici a z této školy přišlo nejvíc příspěvků do soutěže v kategorii základních škol. V této kategorii získali první cenu Pavlína Slavíková a Jakub Zajíček, druhou pak Jiří Hubáč za své básně. V oboru prózy získala první cenu Markéta Lukavcová, druhá cena byla rozdělena mezi Moniku Ježkovou, Martina Matzkeho a Lenku Kopřivovou. V kategorii středních škol získali první cenu Jaroslav Rážek z Gymnázia v Roudnici nad Labem a Veronika Lokajíčková ze Střední pedagogické školy J.H. Pestolazziho v Litoměřicích. Z téže školy obdržel druhou cenu Antonín Čech. Další ceny dostaly Veronika Remsová a Lucie Novotná. Mimo soutěž došel příspěvek Tomáše Machače, který poslal zajímavou fotografii motýla sedícího na hlavě krokodýla, což ho inspirovalo k milostné básni z říše hmyzu a predátorů. Každý účastník soutěže obdržel na památku diplom a kazetu s psacími potřebami z rukou Šárky Mrázkové. Nikdo z přítomných autorů nechtěl recitovat ani

přednést své příspěvky. Úkolu se proto ujala Daniela Čínátlová, jasným milým hlasem předvedla umění mladých adeptů literárního dění - v duchu svého prastrýce, který by chválil mládí. Všechny příspěvky na dané téma jsou uloženy v Horově pamětní světničce spolu s příspěvky z minulých let.

Většina přítomných setrvala v družném rozhovoru u stolů s pitím a cukrářskými zákusky nebo navštívila pamětní světničku a se zájmem poslouchala výklad básníkovy neteře. Daniela Čínátlová poskytla interview redaktorům časopisu tep, kteří hodnotili celou akci velice příznivě. Když Jiří Zajíc odnesl své mikrofony, rozešli se návštěvníci spokojeni do svých domovů.

Dagmar Tomanová

Babinec

26.11.05 od 17 hodin se konal v hasičárně náš již tradiční „Babinec“. Je to malé odreagování od rodin, popovídáme si o všem možném, posloucháme muziku, popijeme kávu a čaj. A abychom se každá pochlubila, tak si připravíme i malé pohoštění. Tentokrát si na nás paní Mrázková vymyslela hru přeskokování lana. No, to bylo něco! Sešlo se nás 23 žen, chci je pochválit a zároveň pozvat i další, aby mezi nás přišly. Nemusíte se stydět,

V. Mihulková

Děvčata, co je s Vámi ?

Máme v obci hezkou místnost v „hasičárně“ a každoročně na jaře a na podzim se scházíme na malém posezení.

Při hudbě si povídáme o svých starostech, vaření, o rodině. Trošku si zatančíme a dojde i na soutěže.

Chceme touto cestou poděkovat našemu obecnímu úřadu za možnost, mít se kde scházet. Jen je škoda, že stále chodí stejné tváře.

Věříme, že se nás v příjemném prostředí sejde na jaře víc. Přijďte mezi nás. Ještě jednou díky.

Spoluobčanky Stolinová, Barčíková